

پایداری در معماری و شهر سازی

International Congress on Contemporary Sustainable Architecture and Urbanism

تهویه طبیعی در معماری سنتی

همایون احمدی چگنی^۱، مینا ربیعی^{۲*}

۱- مدرس معماری دانشگاه ایوانکی

۲- دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه ایوانکی

چکیده

یکی از کاربردی ترین و موثر ترین راه ها برای تحقق پایداری و زندگی دوستدار محیط زیست، حتی در یک محیط شهری، تهویه طبیعی می باشد. در معماری گذشته ایران استفاده از منابع انرژی باد یا آفتاب و نتیجتاً صرفه جویی در مصرف انرژی، یکی از اصول اصلی مورد توجه (مخصوصاً در مناطق گرم و خشک و پر آفتاب کویری ایران) و مطابق معماری پایدار بوده. مرور اجمالی بر تاریخ طراحی معماری و تحولات آن، حاکی از اهتمام طراحان در پاسخگویی به شرایط محیطی و اقلیمی در جهت تنظیم شرایط محیطی برای آسایش انسان و نیازهای وی بوده است. اهمیت موضوع فوق زمینه انجام این پژوهش را ایجاد نموده. در این پژوهش با استفاده از روش مطالعات کتابخانه ای ضمن بررسی نحوه عملکرد تهویه طبیعی هوا با بررسی و برشمردن و تجزیه و تحلیل روش های سنتی دریافتیم که استفاده از این دستاوردهای سنتی که در معماری گذشته ما با هوشمندی تمام برای ایده آل نمودن طراحی از آن بهره میبردند کمک شایانی به پایداری انرژی و حفظ منابع ارزشمند زیست محیطی خواهد نمود. و رعایت این اصول در طراحی های زمان حاضر می تواند اثر بسیار خوبی بر کنترل انرژی ها داشته باشد.

واژه های کلیدی: انرژی، تهویه طبیعی، معماری، پایداری، محیط زیست